

Každý jako by si s gustem kopnul do prezidenta Klause a jeho amnestie

eFocus

82 % občanů je přesvědčeno, že se jedná o nejhorší akt. Odvážní starostové sundávají jeho portréty z veřejných místností. Je otázkou, co je hodno kritiky, jestli prezident Klaus nebo amnestie. Domnívám se, že předmětem kritiky je prezident Klaus a ne jeho rozhodnutí. Amnestie je aktem milosrdenství, kterého se dostává zejména těm osobám, které si to subjektivně, ale ani objektivně nezaslouží. Amnestie je sice právním krokem, ale není přezkoumáváním rozhodnutí soudu, a to ani v osobní ani v individuální rovině, jakou je milost pro konkrétního jednotlivce.

Domnívám se, že všichni, kteří z právních pozic kritizovali „neznákovství“ Klause a jeho amnestičního minitýmu, zapomněli, že jediným smyslem je milosrdenství, a opět zdůrazňuji milosrdenství. Pokud prezident Klaus rozhodl prapodivně, rozhodl zcela se svojí dosavadní praxí, kdy milosti zásadně uděloval ve věcech skončených a tam, kde zpravidla již došlo k nástupu do výkonu trestu. Nechci přirovnávat Klause k Havlovi, ale dobře si vzpomínám, jak dostal Havel vynadáno na začátku devadesátých let. Najednou je jeho amnestie obdivovaná a Klausova zatracovaná, přitom zcela objektivně vystavila všem nám profesionálním právníkům vysvědčení za zásadní vady českého potažmo evropského právního řádu. Nejkřiklavějším je bezesporu fakt, že v bagatelních trestních věcech zná trestní represe oblíbenou dvojicí podmínka, po které následuje jako druhý stupeň trest odnětí svobody okolo šesti měsíců až jednoho roku. Pokud jsme se společensky dohodli na tom, že zlodějům nebudeme sekát ruce a podíváme se na strukturu tohoto trestání, je zjevné, že podmínky nic neřeší a tresty odnětí svobody v rozmezí 6 až 12 měsíců naopak vedou k tomu, že veškeré doposud nenabyté „zkušenosti“ se delikventi ve vězení naučí. A to nejenom technické, směřující k získání nových dovedností při otevírání zamčených dveří, ale i sociální směřující k přesvědčení, že celkově je pro ně výhodnější nepracovat a krást. Trestáním těch, kteří dostali současnou amnestii ve věcech bagatelních, ve skutečnosti vytváříme dokolečka vězeňskou populaci, která stojí společnost peníze na jejich živění a dále stojí peníze, o které přicházíme tím, že z těchto drobných zlodějíčků vytváříme ty, které daně neplatí, a dál kradou. Skoro 8 000 lidí je opravdu moc. Navíc nechápu, proč se nemůžeme vrátit k rozumné strategii trestu v délce 14 dnů či týdne za výtržnosti, za drobné krádeže, trestu jako za Rakouska - Uherska. Takové tresty by byly opravdu výchovné, odstrašující, neboť pobyt ve vězení není opravdu žádný med a současně by měly ten efekt, že delikventi nezískají pro nedostatek času potřebné kriminální dovednosti. Že zrovna tohle nikoho z kritizujících profesionálů nepálí, dokazuje, jak jsme slepí při nazírání na trestně právní politiku. Pro zastánce tvrdých trestů lze připomenout, že krátké trestání k výchovným trestům odnětí svobody znají i v USA, kde se jinak s výměrami trestů odnětí svobody moc nemažou.

Daleko zábavnějším je ovšem nářek nad zastavením kauz, které trvají déle než osm let. Aby to pochopil každý, nejde o dobu osmi let od okamžiku, kdy se zločin stal, a ani o dobu osmi let od okamžiku, kdy jej policie začala vyšetřovat, ale od okamžiku, kdy policie našla konkrétního viníka a ukázala na něj prstem do doby pravomocného rozhodnutí soudu. Pochopil bych, kdyby dvě nebo tři kauzy z počátku devadesátých let, byly vyšetřovány tak dlouhou dobu, než se to státní aparát naučí, nejsem však schopen pochopit, proč zpracování, byť i ekonomicky složitých kauz trvá takovou dobu

při pravomoci státu a zejména fyzických a ekonomických zdrojích čítajících tisíckovky policistů, byrokratů a obslužného personálu. Víím, jak spravedlnost funguje a proč se to tak dlouho táhne, ale to není ani v nejmenším omluvou. Je to naopak poukazem na to, že jsme si navykli dlouhodobě tolerovat neschopnost státu právo prosadit. A to pomíjím takovou drobnost jako, že fakt, že trest přichází po osmi a více letech, je výsměchem poškozeným a stejně tak i pachatelům. Ti už prostě trest neberou za trest, ale za pomstu a jediné co si z věci vezmou je, že právo se umí jenom mstít a nezaslouží si respekt.

JUDr. Václav Vlk
advokát

Pozn.: článek byl uveřejněn v LN dne 9.1.2013

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [LEAGLE.ONE: Triangle Family Office #14: Největší riziko bohatství? Když každý radí správně – ale nikdo neřídí celek](#)
- [Lukáš Vacek a Peter Perniš novými vedoucími advokáty Aegis Law](#)
- [endors staví advokacii na pozornosti již deset let. Výročí oslaví 10 událostmi pro klienty](#)
- [Mezinárodní advokátní kancelář bpv BRAUN PARTNERS slavila 20 let](#)
- [LEAGLE.ONE: Triangle Family Office #13: Jak investují lidé, kteří chtějí majetek nejen vytvořit, ale i ochránit](#)
- [LEAGLE.ONE: Triangle Family Office #12: Skrytá slabina úspěchu: zakladatelský paradox v řízení bohatství](#)
- [Prémiový rezidenční komplex Bakers Court přináší na realitní trh komfortní bydlení s 5* službami](#)
- [ESG Simple jako praktická opora pro ESG reporting malých a středních podniků](#)
- [Partner BBH Tomáš Sedláček obdržel prestižní ocenění „Lawyer of the Year“ na IFLR Europe Awards 2026 v Londýně](#)
- [LEAGLE.ONE: Kdo pomůže dětem vybrat správnou cestu, když dnešní profese zítra nemusí existovat?](#)
- [Jindřich Fuka novým advokátem Aegis Law](#)